

ρουστον τοῦ 1954, τὸ Ἴδρυμά μας δὲν ἀπηυθύνθη πλέον πρὸς μόνην τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Λονδίνου ἀλλὰ πρὸς ἀπάσας τὰς Ἀκαδημίας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, διὰ τῆς ἐκκλήσεως τῆς 18ης Αὐγούστου τοῦ ἔτους ἐκείνου, καὶ πρὸς ἀπάσας τὰς Ἀκαδημίας τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ἐπιζητοῦσα νὰ δημιουργήσῃ ἐξέγερσιν τῆς συνειδήσεως τοῦ ἀνωτέρου πνευματικοῦ κόσμου ὅλων τῶν χωρῶν ἐναντίον τοῦ συνεχιζομένου ἀναχρονιστικοῦ ἐγκλήματος εἰς βάρος τῶν Κυπρίων.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, Κύριοι Συνάδελφοι, ὅταν ἡ βία ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ τὴν σκληροτέραν μορφήν της, τὰ τηλεγραφήματά μας διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἐθνάρχου Μακαρίου καὶ τὸ ἀπὸ 10ης Μαρτίου 1956 ψήφισμα ἐντονωτάτης διαμαρτυρίας τῆς Συγκλήτου ἐναντίον τῶν ἀπανθρώπων μέτρων τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως κατὰ τῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν τῆς Ἐλευθερίας καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ; Καὶ δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω ἄλλας ἀκόμη ἐντονωτέρας ἐκδηλώσεις μας, ὅπως τὸ ψήφισμα τῆς 13ης Σεπτεμβρίου 1955, ὅταν ἐξεργάγη πρωτοφανοῦς ἀγριότητος διωγμὸς ἐναντίον τῶν ἐλληνικῶν πληθυσμῶν, τῶν περιοισιῶν καὶ τῶν μνημείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Σμύρνης.

Σήμερον, ἀτενίζοντες τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας συντελεῖται ὁ κατευνασμός, δυνατὸν νὰ εὐρίσκωμεν, ὅτι δὲν ἀνταποκρίνονται ἐντελῶς πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐλπίδας, πὸν ἐνέπνευσαν τὰς ἐκκλήσεις καὶ τὰς διαμαρτυρίας. Ἀλλὰ εἰς τοὺς μεγάλους ἐθνικοὺς ἀγῶνας, ὅταν τὸ θέμα μάλιστα εἶναι ἡ Ἐλευθερία πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν σταθμοὶ ἀλλὰ σπανίως ὀριστικὰ τέρματα. Καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν διευθετήσεων ὑψώνεται πρὸ τῆς συνειδήσεώς μας πελώριον τὸ μέγα ἠθικὸν κέρδος τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ ἀγῶνος: Ὅτι ἐνεφάνισε τὴν ἐλληνικὴν φυλὴν αἰωνίαν πρόμαχον, ἡρωίδα καὶ μάρτυρα ἐλευθερίας πιστὴν εἰς τὰς ὑψηλὰς παραδόσεις της καὶ πλήρη ἀνωτέρας προῆς. Πρὸς τοὺς ἀπιστεῦτους ἥρωας τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος πὸν μὲ τῆς καρδιάς τους τὴν φλόγα καὶ μόνην ἀντιμετώπισαν τὰ ὄπλα καὶ τοὺς δημίους μιᾶς αὐτοκρατορίας πρὸς τοὺς ἐφήβους καὶ τὰς παρθένους πὸν ἄφηναν τὰ μαθητικὰ θρανία διὰ νὰ καταργάσουν ὡσὰν ἐκκλημτικοὶ διάττοντες τὸ σκοτεινὸν στερέωμα τῆς τυραννίας πρὸς τὰς ἀγίας ἐκείνας ὑπάρξεις πὸν προτοῦ προλάβουν νὰ χαροῦν τὴν ζωὴν των τὴν παρέδωσαν εἰς τὸν δῆμιον διὰ τὴν Ἐλευθερίαν τῆς γῆς τῶν πατέρων των, ἃς ὑψώσωμεν ὑπερήφανοι τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μας. Καὶ στοὺς νεοπὺς τάφους των ἃς σκορπίσωμεν δάφνες ἀμάραντες. Καὶ ἃς τηρήσωμεν ὅλοι, γεγαίροντες τὴν μνήμην των, ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆν!

ΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΩΝ

Ὁ Πρόεδρος ἀνακοινῶν τὸν θάνατον τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας Κωνστ. Ἰσαακίδου καὶ Βασιλ. Αἰγινίτου λέγει τὰ ἑξῆς;

Μετά βαθυτάτης λύπης ἀγγέλλω ἐπισήμως τὸν θάνατον, ἐπισυμβάντα κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα, δύο ἐπιφανῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Ἰδρυμάτος, τοῦ **Κωνσταντίνου Ἰσαακίδου** καὶ τοῦ **Βασιλείου Αἰγινήτου**.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἰσαακίδης γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις τῷ 1880 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῷ 1901. Πρωτεύσας εἰς διαγωνισμὸν ἀπεστάλη ὡς κρατικὸς ὑπότροφος εἰς τὸ Γαλλικὸν Ἀγρονομικὸν Ἰνστιτούτον ὅπου καὶ ἠρίστευσε, τυχὼν διπλώματος μηχανικοῦ ἀγρονόμου, τῷ 1904. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1905, ἀνέλαβε δημοσίας ὑπηρεσίας μέχρι τοῦ 1943, ὅτε ἀνασυσταθείσης τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς ἐδίδαξεν ὡς τακτικὸς καθηγητῆς. Ὁ Ἰσαακίδης εἶχεν εἰδικευθῆ τέλος εἰς τὴν φυτοπαθολογίαν, δημοσιεύσας ἀξιολόγους μελέτας εἰς τὰ Χρονικὰ τοῦ Μπενακειοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου, τὸ ὁποῖον διηύθυνε ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν. Μὲ τὰς σοφὰς ὑποδείξεις του καὶ τὰς ἀκαταπονήτους ἐνεργείας του συνετέλεσεν εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ δάκου τῆς ἐλαίας. Εἶχεν ἐκπροσωπήσει τὴν Ἑλλάδα εἰς πλείστα Διεθνῆ Συνέδρια καὶ εἶχε προβῆ εἰς σοβαρωτάτας ἀνακοινώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξετιμήθησαν ἀπὸ τὸν ξένον ἐπιστημονικὸν κόσμον. Τῷ 1931 ἐξελέγη πρόεδρος μέλος τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῷ 1949 τακτικὸν μέλος αὐτῆς. Ὅλοι οἱ Συνάδελφοί του θὰ ἐνθυμούμεθα πάντοτε τὸν λαμπρὸν ἐπιστήμονα, τὸν εὐγενέστατον ἄνθρωπον καὶ τὸν εἰλικρινῆ φίλον.

Μετά τὸ πρῶτον τοῦτο πλήγμα ἡ Ἀκαδημία ὑπέστη καὶ δεύτερον, ἐντὸς ὀκταήμερου, διὰ τοῦ θανάτου ἐτέρου ἐπιφανοῦς μέλους αὐτῆς, τοῦ Βασιλείου Αἰγινήτου.

Ὁ Βασίλειος Αἰγινήτης ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸ 1875, τὸ δὲ 1897 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῶν Μαθηματικῶν μὲ τὸν βαθμὸν ἄριστα. Τὸ 1897 μετέβη εἰς Παρισίους παραμείνας ἐκεῖ ἐπὶ πενταετίαν καὶ παρακολούθησας ἀνωτέρας σπουδὰς εἰς τὴν Ecole Normale Supérieure εἰς τὴν Sorbonne καὶ τὸ Collège de France. Εὐρισκόμενος ἐν Γαλλίᾳ ἐδημοσίευσεν πρωτοτύπους ἐργασίας, ἀπὸ δὲ τὴν εἰς Ἑλλάδα ἐπάνοδόν του ἐδημοσίευσεν καὶ ἄλλας, αἱ ὁποῖαι μάλιστα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων καὶ εἰς τὸ Γαλλικὸν Ἀστρονομικὸν Δελτίον. Ἀμα τῇ ἐπανόδῳ του εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ διωρίσθη ἀρχικῶς καθηγητῆς τῆς Φυσικῆς εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ καθηγητῆς τῆς Ἀστρονομίας εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, τὸ δὲ 1905 ἐξελέγη τακτικὸς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διατελέσας κοσμητῶρ, Πρύτανις καὶ Πρόεδρος τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου. Ἐκλεγείς δις Γερούσιαστῆς ἐξεπροσώπησεν τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ὑπερήσπισεν πάντοτε τὰ πνευματικὰ συμφέροντά του. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὰς πρωτοτύπους ἐπιστημονικὰς ἐγ-

γασίας και την εν γενει συμβολήν του εις την ανάπτυξιν και διάδοσιν τῆς Φυσικῆς ἐξέλεξε τὸν Βασίλειον Αἰγινήτην τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας τὸ 1952. Ὁ Βασίλειος Αἰγινήτης φιλοπονώτατος, ὡς πάντοτε, ἀπὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν Ἀκαδημίαν προέβαινε τακτικῶς μέχρι τοῦ θανάτου του εἰς ἐπιστημονικὰ ἀνακοινώσεις καὶ εἰδικὰς του καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων ἐρευνητῶν. Ἡ λεπτότης τοῦ χαρακτῆρός του, τὸ ἦθος καὶ ἡ εὐγένειά του θὰ παραμείνῃ πάντοτε ζωηρὰ εἰς τὴν μνήμην ὄχι μόνον τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας ἀλλὰ καὶ ὅλων ὅσοι ἠτύχησαν νὰ τὸν γνωρίσωσιν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣΕΔΡΟΥ ΜΕΛΟΥΣ

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ.— Ἐπιδράσεις τῆς Γιββερελλίνης ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος καὶ τῆς Σουλτανίνας ὑπὸ τὰς Ἑλληνικὰς συνθήκας, ὑπὸ *Βασ. Κριμπᾶ* (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν *Ὀδυσσ. Νταβίδη* καὶ *Εὐσταθίας Μιχαηλίδου*)*.

Εἰσαγωγή

Πρὸ τριάκοντα καὶ πλέον ἐτῶν ἰάπων φυτοπαθολόγος ὁ Ε. Kurosawa, ἀπέδειξεν ὅτι διήθημα καθαρᾶς καλλιεργείας τοῦ μύκητος *Gibberella Fujikuroi*, ἦτο ἱκανὸν νὰ προκαλέσῃ ἐπὶ νεαρῶν φυτῶν ὀρύζης τὰ συμπτώματα ἐπιμηκύνσεως τῶν βλαστῶν καὶ φύλλων τὰ χαρακτηρίζοντα τὴν ἀσθένειαν *Bakanae*, ἣν ὑπὸ φυσικὰς συνθήκας προκαλεῖ ὁ μύκης οὗτος εἰς τὴν ὄρυζαν.

Μεταγενεστέρως διεπιστώθη ὅτι καὶ ἄλλα φυτά, ἐκτὸς τῆς ὀρύζης, ἀντιδροῦν κατ' ἀνάλογον τρόπον εἰς τὸ μεταβολικὸν προϊόν τοῦ μύκητος *Gibberella Fujikuroi*, τὸ ὁποῖον ἀπεμονώθη ὑπὸ κρυσταλλικὴν μορφήν τὸ ἔτος 1939 καὶ ὠνομάσθη γιββερελλίνη Α.

Ἡ λεπτομερὴς διερεύνησις τοῦ μεταβολικοῦ προϊόντος τοῦ μύκητος *Gibberella Fujikuroi*, ὅπερ ἐπιφέρει τὰς γνωστὰς θεαματικὰς ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῶν φυτῶν, καίτοι σχετικῶς πρόσφατος, ἀπέληξεν ἤδη εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ ἄλλων συγγενῶν πρὸς αὐτὸ ἐνεργῶν οὐσιῶν καὶ δὴ τῆς γιββερελλίνης Α₁, τῆς γιββερελλίνης Α₂ καὶ τοῦ γιββερελλικοῦ ὀξέος.

Αἱ συντελεσθεῖσαι ἔρουναι περὶ τὰς γιββερελλίνας ἐπέτρεψαν ἤδη τὸν καθορισμὸν τῶν χημικῶν χαρακτῆρων καὶ τῶν ἐπιδράσεων αὐτῶν ἐπὶ τῆς αὐξήσεως

* Ἐκ τοῦ Ἐργαστηρίου Ἀμπελοουργίας καὶ Ἀμπελογραφίας τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.